

stand i de respektive Provstier, at Antallet af de Skolestuer, som ikke afgive Minimum af det lovbestaaende Rum til det samlede Antal skoleføgende Børn i hver enkelt Skole, ved Udgangen af bemeldte Aar neppe var 1200 (foruden de Lokaler, som vare for smaa i Forhold til Børneantallet i en af Klasserne); og det maa derhos erindres, at det ingenlunde allevegne vil være nødvendigt at anstafte en ny Skolestue, fordi Læreren har en Medhjælper ved Undervisningen, efter som Begge, naar kun Skolestuen er behørig rummelig, ofte vilde kunne virke i det samme Lokale paa een Gang, og denne Ordning efter Omstændighederne endog vil kunne være den heldigste i adskillige Tilfælde. De Udgifter, som Andretning af Fortsættelses-skoler vil paaføre Kommunerne, vil for den aller største Del bestaa i Honorarerne til Lærerne, og en Del deraf vil indvindes ved den Betaling, som det er foreslaaet at lade ikke trængende Deltagere erlægge for Undervisningen. — Udgifterne ved de omhandlede Foranstaltninger i det Hele vilde vel blive betydelige, men kunne dog formentlig ikke betragtes som overvældende, især naar de til en vis Grad lettes Kommunerne af Staten, hvorom henvises til det Følgende.

Nær Forbindelse med den foreslaaede Udvidelse af Undervisningstiden i Almue-skolerne staar Spørgsmaalet om, hvorledes der kan drages Omhu for, at samme behørig benyttes, og derunder navnlig Spørgsmaalet om Midlerne til Skolepligtens eller rettere Undervisningens pligtens Haandhævelse. Det er almindelig bekendt, at Børnene i de offentlige Almue-skoler ingenlunde besøge disse med den ønskelige Stadighed, men at tværtimod Skoleforsømmelser finde Sted i betydeligt Omfang, og at den overveiende Del af Forsømmelserne ikke foranlediges ved Sygdom, men hidrøre fra „anden lovlig“ Grund eller finde Sted uden „lovlig“ Grund. Dette fremgaar ogsaa af den oftere nævnte statistiske Oversigt, hvorefter over en Fjerdedel af samtlige Skoleholds-dage i 1867 vare forsumte, nemlig $6\frac{1}{2}$ Procent paa Grund af Sygdom, 10 Procent af anden lovlig Grund og næsten 9 Procent uden lovlig Grund, medens Forholdet stillede sig endel bedre i Kjøb-

stadskolerne. Naar de hidtil gjældende Lovbestemmelser om Anvendelse af Mulltering imod ulovlige Skoleforsømmelser saaledes have vist sig utilstrækkelige til at modvirke samme, maa Hovedgrunden hertil vistnok søges i, at disse Bestemmelser ikke behørig overholdes; men det er tillige uimodsigeligt, at der, uanset vedholdende Bestræbelser fra Tilsynets, navnlig Ministeriets, Side for at bevirke Forfkrifterne efterlevede, har vist sig en saa stor Uvillighed hertil hos de stedlige Skolebestyrelser, at den ikke kan ventes overvunden uden hyppig Benyttelse af Tvang imod disse; og ligesom saadan Tvang hidtil neppe nogenstunde er bleven bragt til Anvendelse uden Foranledning fra Ministeriet, saaledes kan det forudsættes, at Initiativet dertil ogsaa fremtidig maa tages af Ministeriet, der selvfølgelig ikke stadig kan have Kundskab om de paagældende Forhold rundt om i Landet, og altsaa heller ikke vil kunne træffe den fornødne Foranstaltning tilstrækkelig ofte eller hurtig. Paa Grund heraf, samt da det synes med Foie at kunne indvindes imod det nu bestaaende Mullterings-system, at Mullterne ere for smaa til hos ligegyldige Forældre og Børger at vække eller understøtte Bevidstheden om, at de paalægges for en begaaet virkelig Uret, saavel som til at fremkalde de paagældende Myndigheders Over for deres omhyggelige Anvendelse, og at Forfkrifterne om Mullternes Størrelse ikke tillade at bestemme samme under Hensyn til den større eller mindre Grad af Egegyldighed eller vel endog Trods, hvorom Børnens Afholdelse fra Skolegang vidner, samt til de Paagældendes økonomiske Forhold, havde Ministeriet oprindelig tænkt sig, at den ønskelige Forandring i den nuværende Tilstand maaste bedst vilde opnaas ved at søge disse Ufuldkommenheder afhjulpede. Man har derfor været betænkt paa at foreslaa, at Mullterne skulde ikkendes med saadanne Beløb, hvis Afavn kunde antages at vilde blive følt af Bedkommende, og som følgerlig maatte kunne afpasses efter disses Formuesomstændigheder, og at Mullteringen ikke skulde anvendes for de enkelte eller et vist Antal Forsømmelser, men først naar Noget i et længere Tidsrum havde ladet de til hans Omhu betroede Børn